

Božićna čestitka

*»Slava na visinama Bogu,
a na zemlji mir ljudima,
miljenicima njegovim!«*

Lk 2,14

Drage sestre, dragi naši prijatelji!

I ove godine na zemlju, u naš život i svijet dolazi sveto otajstvo Božića. Osjećam miris božićnih sjećanja iz djetinjstva, brojnih Božića u zajednicama sestara: s bliskom djecom i bolesnicima, pa i dozive iz ratnih strahova. Radosna sam kada vidim okićene crkve, kuće i trgovce, kada čujem zadivljujuće skladbe božićnih priredbi. Iza svakog svijetla, zvuka i mirisa krije se osobna ili obiteljska priča. To je vidljivo osjetilima tijela, katkada i napadno.

Razmišljajući kakve posljedice na kakvoću života imaju izvanjski znakovi, osjećam ujedno koliko je Božić nadasve milostan doživljaj duše i kako se ne da izraziti samo u izvanjskim stvarnostima što u koječemu odgovaraju sjetilima po našoj prisutnosti. Slavlje Božića snažno je povezano s doživljajem u nutarnjem životu svakoga pojedinca. Zapravo, istinski doživljaj Božića je u skladu sa nutarnjim životom duše i jedino ga duša može doživjeti. Božić je rođen od žene – oduvijek – posebno stvorene i pripremljene za osjenjenje Duhom Svetim. Veliko je to otajstvo!

Majka Crkva nam dariva divan hodočasnički put na kojem nas hrani porukama Svetog pisma o došašću. Dok u sjećanjima dušom dotičem brojne osobe koje je Gospodin stavio na moj osobni put i na put naše zajednice, gajim samo jednu želju: neka svako stvorenje uzmogne u svome životu osloboditi prostor za Boga koji, kako kaže prorok Izaija, sam hita da nas spasi. Njegov silazak u ovdašnju stvarnost s jedne, te naše prepoznavanje i prihvaćanje DARA BOŽIĆA s druge strane, može naići na nepremostivu pukotinu i zasljepljenje tako da uopće ne prepoznamo da SPASITELJ dolazi.

Unatoč svemu On se neopozivo približava jer smo svi mi njegovi miljenici, što je polazni razlog njegova dolaska, širenja radosti na zemlji. Moja druga želja povezana je s prvom. Kada Božiću napravimo prostor u svom životu pa uđe u skrovište duše, otvara se novo poglavlje našega zalaganja. U zbiljskome zanosu čujemo pjev anđela, vidimo zvijezdu vodilju u spoznavanju puta, osjećamo radost okupljanja pastira, poklon mudraca i kraljeva sa svih dolazišta svijeta. Samo tako svi ugođaji što nas okružuju ostaju izvanjski, a susret sa Djetetom se događa u nutarnjemu životu, snagom Duha koji po Mariji sve proniče.

Svako jutro uzmem u ruku medalju na crnoj vrpici, pogledam je, poljubim Dijete i stavim oko vrata. Usto pomislim: Mali Isuse, ja ću nositi Tebe a Ti nosi mene. Molim Te kamo god krenem

učini da budemo nerazdvojivi. Tako iz dana u dan. U toj nebeskoj pratnji prepoznajem čudesnu moć Djeteta koje privlači i poučava, privrženo uveseljava, štiti i jača; jednostavno, s Djetetom i bez Djeteta ništa nije isto.

U ovom suodnosu vidim molitve koje je Utemeljitelj pisao o Djetetu Isusu. Divne su! Doživljam koliko je bio istinski karizmatik Isusova djetinjstva. Uz Dijete Isusa otkrio je njegovu Majku Mariju. Motrio ih je i molio im se uvijek. Klanjanje Božiću oblikovalo je njegovo ljudsko biće u biće milosrdne ljubavi. Služio je Crkvi noseći vazda u svojoj duši Maloga Isusa. Djetinjom odanošću pjevao mu s majkom Marijom nježnu uspavanku. Hvalio je Boga oca za svu prirodu koja je došla pokloniti se Božiću, kao što se osjetilno prikazuje na svetoj slici Gospe iz Olova.

Pri ovakvim mislima želim svima, s uzdarjem iz srca, čestitati dragu svetkovinu Božića. Neka Vas sveto porođenje Isusovo hrabri i spašava kroz sve dane dolazeće nove godine.

Sestra M. Admirata Lučić sa sestrama iz uprave Provincije BZ BDM